

Sogneraadsmændene kommet op paa en ret god Løn, saa de kan nok udføre disse Forretninger. Det er da for øvrigt heller ikke Meningen, at der slet intet skal betales for dem. Der er ikke fastsat noget om det, men i den Anordning, som skal udfærdiges af Ministeren, maa der selvfølgelig findes noget om, at der skal betales for den borgerlige Ægteforening.

Det ærede Medlem mente ogsaa, at Sogneraadformanden ingen Plads har, men jeg maa dog tilstaa, at jeg har været saa heldig, hvor jeg er kommet, at træffe Sogneraadsmænd, der var anderledes stillede, end Sogneraadsmændene i Assens-Eggen altsaa maa være. Det ærede Medlem sagde, at Borgmestrene kan sagtens, for de har Raadhuset, men Sogneraadformanden har ikke Plads. Men der skal dog kun være fire Mennesker til Stede, og det Antal Mennesker, som enkeltvis eller samlet kommer til en Sogneraadsmænd, er saa stort, at det ikke vil vække større Opsigt, at der kommer fire Mennesker for at faa underskrevet det, der skal skrives i Protokollen. Sogneraadsmændene har sikkert Plads nok til disse fire Personer. Men jeg har Indtrykket af, at baade det ærede Medlem og andre, som har talt imod almindeligt borgerligt Ægteskab i det hele, mener, at der skal foregaa noget højtideligt. Vort Ændringsforslag gaar netop ud paa, at der ikke skal foregaa nogen højtidelig Akt. Hvis Parterne vil have den paagældende Borgmester, Sogneraadsmænd, eller Sognefoged, hvem det nu bliver, til at komme til Stede i Brudens Hjem — og det vil vel nok blive det almindelige —, kommer han med sin Protokol under Armen og siger: Der skal to være til Stede og se paa, at Parterne skriver under, og saa vil jeg bede to af de Gæster, som maaske allerede er kommet og skal med til Kirken, se, at Parterne skriver under, og saa skriver de under og kører til Kirken og har med sig den Udskrift, som de skal have. Naturligvis er der intet til Hinder for, at de ogsaa kan skrive under i Kirken. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Johs. Fog-Petersen) sagde, at paa Landet vilde det saa almindeligvis blive i Vaabehuset, man skulde skrive under, og det var et ubehageligt Sted, for der stod almindeligvis et Par Ligskamler, og det var ikke noget hyggeligt Selskab. Efterhaanden vil der vist ogsaa paa Landet foruden Vaabehuset blive et Værelse, hvor de, der kommer og skal have Børn døbt eller fremstillet i Kirken, og vel ogsaa Præsten kunde opholde sig før og efter Gudstjenesten, og et

saadant Lokale vilde være udmærket egnet til det her omtalte Formaal. Jeg tror altsaa ikke, man skal være saa angstelig for at gaa ind paa den foreslaaede Ordning.

Saa sagde det ærede Medlem fra Assens: Hvorfor vil man tvinge de unge Mænd og Kvinder til at lade sig borgerlig vie? Jeg vil gerne have, at man skulde komme bort fra dette om borgerlig Vielse, thi dette Udtryk viser, at man stadig tænker paa, at der skal foregaa en højtidelig Akt. Det, vi vil tvinge Folk til, er, at de med deres Navnes Underskrift skal erklære, at de er enige om overfor det borgerlige Samfund at ville betragtes som Ægtefæller, og at deres Børn skal være Ægtebørn og arveberettigede o. s. v. Det skal staa i en Protokol med deres Navnes Underskrift i Vidners Overværelse. Det er det eneste, vi vil tvinge dem til, og det er ikke mere, end naar vi nu tvinger dem til at møde med disse 10—11 Attester, som man forlanger. Det siges ogsaa baade i Mindretals- og Flertalsforslaget, at en Udskrift af Protokollen skal gælde som et Bevis overfor den borgerlige Øvrighed for, at Ægteskabet er indgaaet.

Da det ærede Medlem talte om at tvinge Folk til at gaa til Ægteskabsforstanderen eller Giftefogeden eller Sognefogeden, hvad det nu bliver, kom jeg til at tænke paa, at der forhaabentlig inden længe vil komme Bestemmelser om, at Barnetødsler og Dødsfald skal anmeldes, ikke for Præsten, men for den, der fører, hvad man med et fremmed Ord kalder Civilstandsregisteret, og saa tvinger vi den, der hidtil er vant til at gaa til Præsten, til at gaa til ham. Noget lignende vil vi tvinge Folk til med Hensyn til Ægteskabet, og det er noget, jeg synes, man maa kunne forlange. Det er ganske vist Tvang, men det foreligger overalt, hvor man siger, at Folk skal noget. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 6te Valgkreds (Kirk) gjorde den Indvending, at det blev alligevel noget ubehageligt, naar man nu havde bestemt, det skulde være Sogneraadformanden, og saa i hans Forfald skulde Sogneraadet udpege en anden til at træde i Stedet; saa mente han, det var dog bedre at have en fast Mand, Giftefogeden. Ja, men ogsaa for Giftefogedens Vedkommende gælder det, at han kan baade blive syg og af andre Grunde være forhindret, og det har man klogelig indset ogsaa i det Ændringsforslag, det ærede Medlem for Aalborg Amts 6te Valgkreds selv er med til at stille, og derfor har man fastsat, ganske vist ad en lille Omvej over Amtsraad, Sogneraad og Øvrigheden, hvorledes der skal beskikkes en Stedfortræder